

DÖNERSEK KAHBEYİZ MİLLET YOLUNDA BİR AZİMETTEN!

KÜR ŞAD

Türkü Dergi

SAYI : 2

3 MAYIS

25 Krş.

1947

Türklük ve Türkçülük

HABERLERİ

Moskof-Bulgaryasında Kızıl Facia!...

Tarihin binbir cilvesiyle bizlerden ayrı kalan, milyonları aşkın milletdaşlarımızın idarelerinde yaşadıkları devletlerin ezici darbeleri altında nasıl inim inim inlediklerini bilmiyemiyoruz. Gözlerimiz önünde, çok iyi bildiğimiz maksatlar uğruna gün gün yüzlerce hatta binlercesi kesilen, asılbaş, aç bırakılarak kıvrandıran kıvrandıran öldürülen bu masumlar unutmamalıyız ki özbeöz kardeşlerimizdir.

Bu böyle iken kaderine boyun eğen ırkdaşlarımızla ilgilenmek, çareler aramak şöyle dursun orah bile olmayup kabuğumuza çekilerek sırtımızı dönmek bilmem neyin ifadesidir? Bugün siyasi dalaverelerle "Böyle yapmak lâzım, ancak böyle olabilir," dedirtilebilir. Fakat tarihe asla. Elbet hesabı soran bulunacaktır.

İnsanlığın yüzkarası, tüyler ürperten bu faciaların en kahbecesini oynayan Moskof Bulgaryasından her nasılsa bir yolunu bulup üçüncü teşebbüsünde çırıl çıplak olarak kaçan ve Anavatana sığınan bir kardeşimizin anlattıklarını beraber okuyalım.

* * *

«Bulgaristanda en aşağı sınıfı Türkler teşkil eder. Hamal, çöpçü, çırak, çoban vs. hepsi Türklerdendir. Niçin diye sormaya hakkınız var, var ama şurasını hemence söyleyiverim ki Türklerin bu hale gelmesi, çalışmamaktan veya kabiliyetsizliklerinden midir diye bir şey hatırıma gelmesin. Zira gerçek olan birsey varsa o da Türk ırkının kabiliyetli ve çalışkan olmasıdır.

Bulgaristanda bir Türk en yüksek mektebi bitirse hatta birincilikle diploma alsaydı hiç bir memuriyet alamaz, devlet hizmetine giremez. Hiç okuyup yazmamış bir cahil sayılır.

Bulgar devleti sanatkârlara aylık malzemeleri bizzat verir. O şahıs ancak verilen malzeme nisbetinde imalât yapabilir. Kunduracıyı ele alalım : Bu adam Bulgarsa 50—60 belki daha fazla çift kunduralık kösele, deri, çivi vs. alır. Kazan sanatkâr Türk ise ancak 5—10 arası çift kunduralık malzeme alabilir. Ziraatçıyı ele alalım : Tarla ekili iken memurlar bizzat köylere gelir, tahmin yaparak devlet payını tesbit ederler. Çiftçi Türk ise kaldıracağı mahsulden pek cüzi miktarını kendisine için bırakır, sonra tekrar gelerek «Siz şu kadar daha vereceksiniz» derler. Bu vaziyette adam ne yapar? Tabii karaborsadan temin edecek ve bu suretle iflas edip tarlayı takımı satıp borcunu ödeyecektir.

Türkler askere alınmazlar. Bunun yerine mecburi askerlik işçi bölükleri tesis edilmiştir. Türkler orada çalışırlar.

Bugün Bulgaryanın mevcut her türlü yol inşaatının (demiryolu, şose, asfalt) hemen hemen hepsini Türkler yapmıştır.

Çalıştırılmaları şöyle olur : Köy, köy, şehir, şehir ilânlar yapıstırıp askerlik çağı gelmiş Türkler işçi bölüklerine çağrılır. Bunlar inşaat mahalline sevk edilerek orada iki postaya ayrılır. Her posta oniki saat çalışır diğerine devreder, oniki saat sonra tekrar alır.

Çalışma bedeli dört levadır. (Piyasada iki tek sigara alabilirsiniz). Her öğünde sözümlü ona çorba verilir. (Sıcak su ve adam başına 8-10 fasulyadan ibaret) Bu vaziyette insan tahammülünü düşününüz artık. Bir köyden 20-30 kadar giden delikanlıdan 4-5 i dönerse ne alâ. Hele Makedonyada Petriç-Ustrumça hâdisesi hiç unutulamaz. Bu mevkie altı bin kadar Türk gitti, bunun dört binden fazlası sıtmadan ve gıdasızlıktan öldü. Ama kimden soracaksınız.

Bulgaristanda bin kadar ilkokul ve kırk tane de ortaokulumuz var. Bu okulların maaşları, hocalarının masrafları vakıflardan temin edilir. Okullara hoca olmak için Türk Encümeni denilen büroya oraya müracaat edeceksiniz. Orası Bulgar Maarif Müdür-lüğüne havale eder.

— Devamı 15 inci sayfada —

KÜR ŞAD

TÜRKÇÜ DERGİ

Cilt : 1

(ŞİMDİLİK AYDA BİR ÇIKAR)

Sayı : 2

3 Mayıs 1944

ATSIZ

3 Mayıs, Türkçülüğün tarihinde bir dönüm noktası oldu. Ozamana kadar yalnız duygu ve düşünce olan, edebî ve ilmi sınırları pekte aşmayan Türkçülük, 1944 yılının 3 Mayısında birdenbire hareket oluverdi.

Ali Suaviler, Süleyman Paşalar, Mehmet Eminler, Ziya Gökalplar, Rıza Nurlar yalnız duygu, düşünce, iş Türkçüsü idiler. Hareket Türkçüsü olmamışlardı. Çırağan baskını Türkçü Ali Süavinin siyasi bir hareketiydi. Bunun Türkçülükle ilgisi yoktu. Sıhhiye Vekili olduğu zaman gayri Türkleri atarak yerine Türkleri yerleştiren Rıza Nur fiili Türkçülük yapıyordu. Fakat bu da hareket değildi.

Türkçülükte ilk hareketi, 3 Mayıs 1944 çarşamba günü, Ankaradaki birkaç bin meçhul Türk genci yaptı. Bu bakımdan Türkçülük tarihinde onların hususî bir şerefi vardır.

* * *

Bundan sonra 3 Mayıs Türkçülerin günüdür. Ona bir bayram diyemeyeceğiz. Çünkü yıllarla süren büyük ızdırabımız o gün başlamıştır. Ona bir matem demek de kabil değildir. Çünkü bunca sıkıntıların arasında bize büyük bir imtihan vermek, yürekliyle yüreksizi er meydanında denemek, yahşı ile yamanı ayırmak fırsatını vermiştir. O güne kadar tehlikelerden gafil bir çocuk toyluğu ile yürüyen Türkçülük 3 Mayısta gafletten ayılmış, maskelerin arkasındaki iğrenç yüzleri görmüş, can düşmanlarını tanımış, dost sandığı hainleri ayırt etmiş, hayalin yumuşak bulutlarından gerçeğin sert topraklarına düşmüştür.

Böyle sağlam bir sonuca varmak için çekilen bunca sıkıntılar boşa gitmiş sayılmaz. Bundan dolayı biz 3 Mayısı Türkçülerin günü deyip çıkıyoruz.

Hoşlanmayanlar onu benimsemesin. Yalnız kendilerine benzeyenler, yani Türke benzeyenler onu yadırgasın. Biz 3 Mayısı sevmekte devam edeceğiz.

Türkçülük, tek sandığı düşmanına karşı 3 Mayıs hareketini yaparken onun çift olduğunu acı bir deneme ile öğrendi. Bu millî hareketin zaferinden korkan Türkçülük düşmanları, Türkçüler ortaçağı andıran vahşetlerle hapse atılır ve aleyhlerinde türlü yayınlar yapılırken, onları tartışmaya çağırarak garabetini de gösterdiler. Tarih bunu başıslamayacak ve Türkçülerin günü olan 3 Mayıs, bir gün Türklerin günü olunca onlar tarihin büyük mahkemesinde lâyük oldukları âkibete uğrayacaklardır.

Türkçüler! Toplu veya yalnız, her yerde 3 Mayısı analım. Analım ve Kür Şadın hâtırasını yüceltelim...

*Ne mümkün zulm ile bîdât ile imhayı hürriyet,
Çalı, idrâkı kaldır muktedirsen âdemiyetten !*

Dr. H. Ferid Cansever dedi ki :

... Benim devlet ve millet aleyhine yapılmış hiç bir kundağım yoktur. Yalnız haksızlık ve adaletsizliğin, bir milleti mahvetmek için en büyük ve en sinsi bir kundak olduğunu da unutmamak lâzımdır. Kendilerinin de itirafa mecbur oldukları gibi yarım asırdan fazla olan hayatım esnasında ben milletim için ancak faydeli olmağa çalıştım. Savcının bu delilsiz, nâmus ve şerefini takdir eden bir insan için iğrenç olan isnatlarını şiddetle reddederim.

... Herhangi bir insanın isbat edemeyeceği bir iddiayı serdetmesi herşeyden evvel doğru bir hareket değildir. Adâletin tecellisi için vazifedar olanların bu hususta ayrı bir dikkat ve itina göstermeleri hem kendi şerefleri ve hemde temsil ettikleri milli şeref bakımından elzem bir keyfiyettir. Ağımızdan çıkacak her sözün mutlaka doğru olması kadar kalemlerimizden çıkacak yazıların da doğru ve yerli yerinde kullanılmış olmaları ah-lâkî ve kanunî bir zarurettir kanaatindeyim.

Atsız dedi ki :

Bu dâva, savcının iddiaya uğraştığı gibi yeni bir rejim ve yeni bir nizam kurmak davası değil, Türkçülük düşmanlarının yaygarasına aldanarak kuruntuya kapılanların hiç yoktan ortaya attıkları bir "açık kapıları zorlama," dâvasıdır. Bu dâva, gizli cemiyet, şifre, parola, telsiz, hükümet darbesi, vatan ihaneti gibi efsanelerle dünyayı velleveye veren şahsi düşmanlarının, boş ve hayalî iddialarını zorla ispat etmek için mâsum insanlara, gerçek yurserverlere savurdukları iftiraların dâvasıdır.

Turancılığa gelince: bunun hakkında fazla söz söylemeği lüzumsuz buluyorum. Dünyanın hiçbir yerinde, kendi devletini büyültmek isteyenlere "vatan haini," denmemiştir. Biz Ziya Gökalp'ın, Mehmet Emin'in şüleriyle beslendik. Haritalarda ırkımızın yaşadığı yerlere baktık. Milletimize fenalık eden-

leri tarihte okuduk ve millî kını ateşten damgalar gibi kalbimize yazdık.

... Kimseden haksız bir şey talep etmiyoruz. Atalarımızdan kalan mirasın, mefahirimizin gömülü olduğu toprakların bizim olması ülküsünü kalbimizde taşıyoruz, Oraları unutmamak istiyoruz. Ben bunları şahsım için istemiyorum. Oralarda çiftlik yahut apartman yapacak değilim. Milletim için düşündüğüm haklardan dolayı da kimse bana vatan haini diyemez. Bu çirkef iftirayı iadeye de tenezzül etmiyorum. Kimin hain, kimin vatanperver olduğunu tarih tayin edecektir. Hatta etmiştir bile.

Kimsenin görüp bilmediği vasiyetnamemde bazı şahısları sevmediğim için beni hiç-

bir kanun, hiçbir mahkeme mahkûm edemez. Ben herkesin sevdiği insanları sevmeğe mecbur değilim. Hele psikanalizin ortaya koyduğu hakikatlerden sonra; tahtesşuurlarındaki zulmetlerle, gönüllerinde yaşayan fikirlerle hiçbir insanı sevilmeğe lâyık bulmuyorum. Bütün didinmelerden sonra büyük kâinat manzumesinde meçhul bir zerre olacağımızı düşünüyor ve bu kadar boş bir neticeye varmadan önceki şu kısa misafirlikte insanların vicdanına karışmak hamakatini gösterenlere acıyorum. Hiçbir hakiki bahtiyarlığın bulunmadığına kani olduğum dün-

yada tek vazife ve teselli bildiğim ölkü, şahıslardan sıyrılmış yüksek bir duygu ve düşünce dir. O, çirkin yüzlü ölümü bile güzelleştirip bir sevgili gibi bağrımıza bastırır. Hayatın zehir zemberek kasırgalarını ruhumuzda insan rüzgârı gibi estirir. Acıların önünde bizi granit heykeller gibi susturur. Ben bu yolun üzerindeyim. Mazide ve istikbalde yaşayarak, fakat bugün iğrenerek bu yolun üzerindeyim. Onun içindir ki oğluma zengin olmasını, bahtiyarlık için çalışmasını değil, Turanı kurtarmak için yapılacak kutlu savaşta şehit olmasını vasiyet ediyorum. Savcı beğenirse de, bütün dünya hoşlanmasa da ben böyleyim işte! Vasiyetnameyi suç

M Ü J D E

Atsız Beğe armağan

«Türk'üm yüce dağları aşmasını bilirim;
Ana yurduma doğru taşmasını bilirim.
Damartında dolaşan asil kan benim kanım;
Yurt ve budun yoluna dalma feda canım
Türk budunu değildir hiç bir budundan

geri,

Medeniyet yolunda gittimliyiz ileri..
Bağımsız Türkiyenin ey bahadır gençleri
Türklük senden bekliyor alınacak ölçeri.

En yüce dileğimiz düşmanlarla savaşmak
Tanrıdağda bekleyen kırk şehide ulaşmak
1300 yıl beklenen o kutlu gün gelecek
Ufkubekleyen KÜRŞAD sevinecek gülecek,

Gene «Türk»ün olacak Ötügen yaylaları,
Yakılacak düşmanın surları kal'aları.
«Türk»ün ayli bayrağı yeniden gerilecek.
Müjde «ALPER TUNGA-ya BOZKURT-

LAR dirilecek!...

YILANLIOĞLU

L Ü K D Ä V Ä S İ

saymak insanların beyninden geçen düşünceleri suç saymağa benzer.

Maarif kadrosunda mühim yerler tutan ve vaktile komünizm suçundan dolayı hepsi de sabıkalı olan birkaç yerli komüniste karşı yapılan ve suçsa, tecemmüat kanununa göre vasıflandırılması gereken bu milli hareketi dallandırıp budaklandıran, benim iki şahsî düşmanım olan Falih Rifki ile Hasan Âli olmuştur.

Falih Rifki Ankara nümayişinden mevkuf olan gençlerin henüz polis tahkikatı (ilk tahkikat) yapılırken Ulus gazetesinde kışkırtıcı ve iftiracı yazılarla vak'ayı büyütmüş, efkârı umumiyede heyecan uyandırmıştır. 3 Mayıs'ta polis tarafından tevkif olunan yüze yakın gencin henüz sorgusu bile yapılmadan Falih Rifki 7 Mayıs'ta kışkırtıcı neşriyata başlamış, bu yalan neşriyat 8, 9, 11, 13, 14, 18 Mayıs tarihli Uluslarda devam etmiş, hiç yoktan ortaya bir İrkçılık - Turancılık dâvası çıkarılmıştır. Aleyhime dâvâ açması için, Hasan Âli ile birlikte Sabahattin Aliyi tahrik eden de yine Falih Rifki olmuş ve Ulus gazetesinin avukatını fahri bir hukuk müşaviri gibi Sabahattin Aliye vermiştir. Kendisini Hasan Âliyle Falih Rifkinin tahrik ettiğini Sabahattin Ali, Orhan Şaik'e söylemiş, Orhan Şaik de bunu duruşma sırasında mahkemeye bildirmişse de maalesef bu sözleri zapta geçmemiştir.

Hasan Âli, bir kitabını vaktiyle Orhunda tenkid ederek cehaletini açığa vurduğum için, Maarif Vekâletinde orta öğretim müdürü olduğu zamandan başlayarak bana şahsî kin gütmüş, selefi Saffet Arıkanın son zamanında bir mebusun kendi kendine yaptığı tesebbüsle resmi bir liseye tayinim tahakkuk etmişken maarif vekaletine geçer geçmez ilk icraat olmak üzere benim tayinimi durdurmuştur.

Bütün bunlar Hasan Âliyle Falih Rifkinin benim aleyhimde nasıl bir kinle hareket ettiklerini açıkça göstermektedir. Ankara nümayişi olunca bu iki düşman bundan istifade etmek için fırsatı gaîmet bildiler. Ve bu nümayişin adeta hükümeti devirmek için yapılmış bir ihtilâl olduğunu velvele ile etrafa yayarak fikirleri bulandırdılar.

Orhan Şaik Gökyay dedi ki:

Ben, vatanın dört bir bucağında, on ye-

di yıldır alımın akıyla Türk milletinin hizmetinde şerefli bir öğretmen olarak çalışan ben.. On yedi yıldır ne kendi şerefime, ne vatanımın ve milletimin şerefine, kendi aczi dahilinde leke sürdürmeyen ben.. Şrefi, haysiyeti, adı aylardır, daracağına sallandırılan ben, yani bu gün heriki mânâda adı çıkmış ve çıkarılmış olan Orhan Şaik Gökyay, karşınızda, yeryüzünde işlenebilecek suçların en zellisi, en iğreaci, en şerefsizi ile vasıflandırılmış olarak, vatan haini ithamı altında bulunuyorum. Bir madalya takar gibi, bir sadaka verir gibi, vicdanınız ürpermeden bana yakıştırılan bu kirli ve çirkin emaneti, daha lâyıkına verilmek üzere verenlere iade ediyorum.

Onun için bu yersiz ve çürük ithamlar, benim adım üzerinde, o engin denizdeki çerçöp gibidir. Çünkü daracağına da çekilse sancak gene sancaktır. Hürriyetim alınmış, şerefim ve vicdanım bende kalmıştır.

Gerçi tarih böyle bir hakaretin müdafasına lüzum hâsıl olduğuna hayret edecektir; fakat ne yapalım, yirmi yıla sığdırdığımız yirmi asırlık inkılaplardan dolayı hayrette kalan tarih varsın biraz da buna şaşsın.

Şupne yalnız sandalyeye has bir kusur değildir, ben de şüpheleniyorum.

İsmet Rasin Tümtürk dedi ki:

... Türkçülük memlekette düşünce hürriyeti, söz ve yazı hürriyeti, keyfî idare yerine istisnasız bir kanun hakimiyeti taraftarıdır; memlekete koyun adamdan ziyade şahsiyet, ferdî düşünme kabiliyeti ve medenî cesaret sanıbi adamdan gelebileceğine inanır; ve bu bakımlardan Türkçülük komünizden olduğu kadar faşizm ve Nasyonal Sosyalizmden de hiç bir şeyin dolduramayacağı kadar derin bir uçurumla ayrılmaktadır.

... Şu halde Atatürku mutlak surette sevmek veya beğenmek Türkçülerin umumî bir vasfı ve hele Türkçülüğün bir unsuru olmaktan uzaktır. Ben, umumiyette ve hüsnüniyete taşınan bir fikir, Türk düşmanlığına her şekil ve derecesi mustesna, sukûnetle ve nürmetle karşılamak ve serbestçe ünkakaşa etmek taraftarıyım. Her işte ancak böylelikle basma kalıp küşelere saplanmaktan kurtulup doğruya erişmenin mümkün olacağı kanaatindeyim. Türkçülerin ağzından

Türkçülüğün aksinin Atatürkçülük olduğunu ifade ve ilga etmeği olsa olsa işin özü zünü bilmeyen bazı körpe çocukların Atatürke karşı olan sevgilerini istismar ederek onları Türkçülüğün aleyhine kışkırtmak ve milli birliği bir de bu cihetten bozmak gayesile izah edebiliriz.

Sofuoğlu M. Zeki dedi ki:

Demokrat ve hürriyetperver insanlık âlemi önünde en salâhiyetli bir ağızdan "eşit adaletin hükümlerinde olduğu hür vatandaşlar diyarı," olarak ilân edilen Türkiyede, siz Türk yargıçlarının her türlü tesirden münezeh bir vicdan ve şahsiyete malik olduğunuz kani bulunduğum için, savcının hazırlık tahkikatı esnasında maalesef benim feyiz aldığım ve mezun olduğum mülkiye mektebinden mezun olmuş bulunan Kâmuran Çöhrük ile elele verip bizleri tethiş eylemesi ve huzuruğuzdaki duruşmalarda da üst perdeden konuşmasının yegâne dayanak ve güvencesi olan 19 Mayıs nutkuna rağmen mukaddes müdafaa hakkımı kullanacağıma işaretle söze başlaması, hürriyet ve adaleti temsil ve siyanet eden yüksek heyetinize bir borç sayıyorum.

Hangi hür memleketin demokrat memuru, beraati zimmet asıl iken maznun bir vatandaşına karşı bu kanunsuzluğu yapabilir? Faşist aleyhtarlığı yapanlar ve demokrat olduğunu haykıranlar şunu bilmelidirlerki ben de demokratım, Türkiyemizde demokrasi ve hürriyetin bilfiil hâkim olmasını can ve gönülden arzu ediyorum. Memleketin yükselmesini, fikirlerinde müstakil, izzetinefis ve şahsiyet sahibi münevverlerin artmasıyla mümkün görmekteyim.

... Sayın yargıçlarım, ya Türk ve Türkçü olarak yaşayacağız, var olacağız, yahut "kızıl ateş damga,"nın yok edici kızgınlığı altında milletçe ve tarihçe mahvolacağız.

... Anayasamızın hiç bir maddesinde ne milliyetçilik ne de milliyet ve millet kelimeleri, mâna ve mefhum bakımından ne tahrif-tavsif ve ne de tahdit-takyit edilmektedir. Bittabii C. H. P. nin milliyetçilik, milliyet ve millet anlayışı ancak partililer için mûta olup ne yüksek mahkemeniz ve ne de ben C. H. P. prensipleriyle müzlem ve mukayyet değilim.

... Şimdi, sizlerin vicdanına hitap ederek şunu söyleyeceğim:

Bu yazıları ve bu imzaları neşrettikleri

memurların bu toplayan gençleri yüksek huzuruğuzun tahabî bir cümle olarak çıkarıp savcısına bilmediği ki, eğer bu hakikatı aykırı hareketi bizleri filhakikâ, rejime kin ve muhalefete sürükleyen bir tabrik unsuruna olursa, ve bizler hakikaten hükümet ve devlet için kaybolmuş birer fert olursak bunun bütün tarihi ve milli mes'uliyeti kendisine ait olacaktır.

Avukat Kenan Öner dedi ki:

Şurasıda muhakkaktır ki Cumhuriyetimizin hak ve vazifelerini tayin eden Anayasamızın 31 maddesiyle onu takip eden 12 maddesinde kendilerinin adli hususatta mahkemelere direktif vermek salâhiyeti kabul edilmiş değildir... Şüphesiz bu tahkikatı bizlerden çok fazla bilen bir millet babasının genç vatandaşlarına karşı beyan buyurdıkları mütaladan savcının istifadeye kalkması hey'eti hâkimiye bunun tesiri altında bırakarak kendi noktâ nazarının tervecine yol aramak her şeyden ziyade cumhuriyet mefhumu ile bunun ana vasıflarını tayin eden eden Teşkilâtı Esasiye kanunumuza sığacak bir şey olmadığını burada hatırlatması bir vatandaş borcu ve bir meslek vazifesi adedeydim. Hatta her kim olursa olsun sözlerine revaç vermek için dedikodu mahiyetini aşmayan böyle hadiselerle bir millet babasının isim ve şahsiyetlerini karıştırmak suretiyle yapılan hürmetsizliği bütün mevcudiyetimizle protestodan vicdanımı alkoyamam.

Kendi vicdanımızla başbaşa kalarak düşünelim; Bizlerde mensup olduğumuz asil milletin aslen cihangir bir devlet olduğuna ve daha kavi bir varlık olabilmek için-kabil olduğu kadar-büyüme faydalı olacağına inanmıyor muyuz?.. Kendi ırkımıza mensup milyonlarca insanın yabancı tahakkümü altında yaşamasından ıstırap duymaz mıyız?.. Bu zavallı insanların müşterek elemeleri karşısında bir ırk kardeşi sıfatıyla iyiliklerini istemez miyiz?.. Bu sualler karşısında verebileceğimiz cevap, "Evet," den başka ne olabilir?..

Ve nihayet yabancı unsurların kendi mağaza ve dükkânlarında bile müstahdem bir Türk bulunmazken devletin mühim hizmetlerinde yabancı kullanmak istemiyenleri birer suçlu mu farzedeceğiz?...

Memleketimizde gittikçe artan Türkçülük yanında sinsi sinsi çalışan ve her halde daha çok esaslı teşkilâta mâlik olmaları icabeden bir de komünist faaliyetini inkâr etmek-

le birşey kazanacak değiliz. Bu faaliyet vardır ve milliyeti alâkadar eden her hadise bunların menfi hareketlerini sezmeğe mümkündür.

Bu dâvanın ihdası sebepleri arasında da böyle gizli bir maksadın vücuduna inanmak okadar hatalı bir hareket olmaz.

Bu dâva savcının dediği gibi hakikaten bir rejim dâvasıdır. Fakat mevzuu değil mahiyeti itibariyle... Evet bu dâva üllemin işgaline mâtufl hareketlerin devletine ana vasıflarına vurulmak istenen gizli darbenin dâvasıdır. Zararlı rejimlerin millette milliyet hissini boğarak kendi rejimlerini ikameye müteveccih bir tegalübün temini, örtülen hakikatin inleyen feryadı dâvasıdır...

Hâdiseye mübdilerin verilmek istediği veçheyi vermek için sanıkların kendilerine tatbik edildiğinde ısrar ettikleri işkenceler tahakkuk eder ve bunlara inanmak zaruretini basit olursa o zaman da bu dâva ceza kanunlarımızın yırtılması, usûl kanunlarımızın da bir zulüm vasıtası haline sokulması dâvasıdır ve bu itibarla da hakikaten bir rejim dâvasıdır.

Nejdet Sançar dedi ki :

"Beni beraat ettirin,, demiyeceğim. Çünkü benim için suç olarak gösterilen şey bu toprakları ve bu ırkı sevmekten başka bir şey değildir. Bu bir günahsa, beni mahkûm ediniz. Bu mahkûmiyeti övünçle kabul ederim, şeref sayarım.

"Sizden adalet istiyorum,, da demiyeceğim. Çünkü adalet her mahkemenin birinci vazifesidir ve bunu istemeğe lüzum yoktur. Çünkü bir mahkeme âdilse ondan adalet istemek mânâsız, değilse o zaman büsbütün mânâsızdır.

En büyük mahkeme olan tarihin huzuruna alını açık çıkacak bir Türk oğlu Türk olarak hiç bir endişem yoktur. On ayı doldurmak üzere olan hürriyetsizliğimi millet yolunda çekilmiş şerefli bir felâket olarak sayıyorum. Duvarları tahtakurusu ezikleriyle rengini kaybetmiş, köpeklerin bile yatmaya-cağı pis hücrelerde geçen haftalarımı; içine bir ışık sızacak kadar bile küçük bir deliği olmıyan, tavanı basık bir mezarda ışığa güneşe ve hayata hasret çekerek geçirdiğim günlerim uykusuz gecelerim yarın benim için acı, fakat övünçlü hatıralar olacaktır. Bunlardan yılmış değilim. Bilâkis bahtiyarım. Millet yolunda ıstırap çekmiş bir Türk çocuğu olarak bahtiyarım. Yuvamın dağıtılması, eşimin bir Türk anası olmak şerefini kazanacağı günlerde çektiği dayanılma-

ası güç ıstırapları öve akıttığı göz yaşlarını unutmamama ve bu gün hayat kavgasında minimini yavrusuyla tek başına kalmış olmasının ruhumda yarattığı isyanlara rağmen bahtiyarım.

Türk'ü sevdim, seviyorum, seveceğim. Ama bunun sonunda ıstıraplar varmış, Kabul... Türk ırkı sağ olsun.

Hikmet Tanyu dedi ki :

Bu dâva Türklerin saadeti, mânevi ve maddi sahalarda üstünlük ve refahını, gerçek ve bür fikrin, adaletin ve samimi ahlâkın zaferini arzu eden, inanan ve Türk gençliğine vatan ve millet yolunda faydalı, iyi olmalarını neşriyat yolu ile sunan veya belirtmek isteyen Türk milliyetçileri ve Türk vatanseverlerinin dâvasıdır. Bu dâva tek ve bütün bir kelime ile < Türkçülük > ün dâvasıdır.

Suç olmak şöyle dursun Türkçülüğün, Türk ırkçılığını içine alan en koyu şekli bile resmî ağızlarda yer bulmuştur. Furancılığı, yani büyük Türk birliği, gibi muazzam ve muhteşem insanî bir mefkûreyi, Türklere karşı müdafaa etmek mevkiinde kalmak bile azap ve ıstırap vericidir.

Türkün ölküsü, Türklerin olgunlukta, güçlükte, ayılıkta üstünlüğüdür.

Türkçü; burjuvazi ve proleterya sınıfları tanımaz. Kimseyi hiç kimseye sömürtmez, istismar ettirmez.

Türk'e uygun, biricik yolun Türkçülükten başka türlü olacağına inanmıyorum.

Türkler için, Türkçülük'ten daha tabii bir yol, sevimli ve ondan daha gerçek, sağlam ve verimli bir akıl ve duygu konusu varmıdır? Ve bu sebeple; Türkçülüğü, ileri ve aydın bir hamle, gerçeği inceleyen ve hakikati araştırıp, insanı sever ve yardım eder bir davranışın, Türklerce ifade edilmiş felsefi, makûl ve biricik ölküsü tanıyorum.

Türk milliyetçiliği ölküsünü, milletin samimi, inandırmış anlaktı aydınları gençliğin şuuru ve gönlüne vazetmek hak ve salâhiyetini hazırdır. Bir diğer aşu gibi vatanseverlik aşısı keşfedilmemiştir ki resmî makamlarca kullanılsın ve yalnız ona inhisar etsin... Türkiye'nin yaşaması ve yükselmesi için çalışmak her namuslu Türkün ödevidir. Bu faaliyet hiç bir makam ve teşkilâta, halkevi vesaire'ye imtiyaz olarak verilmiş değildir.

Mevcut anayasaya rağmen bir ortaçağ zihniyeti mi hayata cür'et ediliyordu?

.... Onlara hiçbir zaman fikirlerin zor ve zulümle ölenemeyeceğini, hatırlattırım. Buna istibdat devri bir örnektir.

3 Mayıs 1944 Unutulamaz ! .

Çünkü . .

AYDINOĞLU Mustafa

3 Mayıs 1944, Türkçülerin dostu - düşmanı öğrendikleri ve artık kendi cephelerini, kendi saflarını buldukları gündür !

3 Mayıs 1944, Türkçülüğün, cumhuriyet tarihinde ilk defa Türkçü olduğunu söylemiş bulunan bir başbakan zamanında darbeleneğe başlandığı gündür!

3 Mayıs 1944, Türkçülüğün polis takibine tâbi tutulması gereken bir «cürüm» olarak gösterilmeğe başlandığı gündür!

3 Mayıs 1944, rıyanın ve iftiranın, mertliğe ve dürüstlüğe, açıkça üstünlük kazanmağa başladığı gündür!

3 Mayıs 1944, genç-yaşlı, kadın-erkek 500'e yakın Türkçünün, Türkçü oldukları için nezaret altına alınmalarının veya tevkif edilmelerinin başlangıcıdır!

3 Mayıs 1944, temiz memleket gençlerinin tamamen millî fikriyat, millî hissiyat ve millî menfaat mahsulü bulunan haklı mümayişlerinin, yabancı tahriki ve faşistlik damgalarıyla lekelemek vicdansızlığında bulunulduğu gündür!

3 Mayıs 1944, Türk millî şuurunun şaklandığı gündür!

3 Mayıs 1944, Türk millî şuurunun baltalandığı gündür!

3 Mayıs 1944, imkânsız zannedilen şeylerin mümkün olduğu gündür!

3 Mayıs 1944, Cemal Paşa karargâhı Hususî Kalem Zabitanın «Matbuat diktatörü» yetkisini kazanmağa başladığı gündür !

3 Mayıs 1944, kızıl soysuzların en büyük korku nöbeti geçirdikleri ve Hasan Âlîler sâyesinde en büyük sevinci duydukları gündür!

3 Mayıs 1944, Serçe «Kuş» unun yırtıcı kartal kesilmeğe başladığı gündür !

3 Mayıs 1944, demagojinin hakikat aşkına baskın çıktığı gündür !

3 Mayıs 1944, Lord Kürzon'un yeşil masa başında mağlûb edemediği Lozan Başmurahtasını Türkçülük düşmanlarının, resmen ve alenen iğfale kalkıştıkları günlerin başlangıcıdır!

3 Mayıs 1944, bazı zayıf iradeli kimselerin evlerindeki Türkçü neşriyatı imha etmeğe başladıkları pek acıklı gündür!

3 Mayıs 1944, birçok Türkçü analarına, Türkçü zevcelerine, Türkçü hemşirelerine ıstırap çektirilmeğe başlandığı gündür !

3 Mayıs 1944, «Evet, Türk'üm !» diye haykırmanın sorguya çekilmek için; milliyetçilik hakkındaki bir ankete cevap vermenin, tardedilmek için kâfi sebep sayılmağa başlandığı gündür !

3 Mayıs 1944, Türkçü ve mert tanınmış bir başbakanın, o gece ve müteakip geceler rahatça uyuyup uyuyamadığı merak edilecek bir gündür !

3 Mayıs 1944, dostluğun ve mertliğin dehşetli bir imtihan geçirmeğe başladığı gündür !

3 Mayıs 1944, Türkçülüğün millî bir ideal olmaktan millî bir ideoloji olmağa doğru yöneldiği gündür !

3 Mayıs 1944, «Türkçülüğün kablettarihinin kapandığı ve tarihinin başladığı», gündür!

Elhasıl 3 Mayıs 1944, Türkçülerin yeni hamleler için taze enerji kazandıkları gündür!

Unutamayız . . . Unutulamaz ! . .

TÜRKÇÜLÜK GÜNÜ

(3 Mayıs 1944)

Nejdet SANÇAR

— Milliyetçi, Yüksek Tahsil Gençliğine —

Bu milleti saadete götürecektik tek fikir olan Türkçülük, nice ulu Türkün en az bir yüzyıldanberi şuur ve sistem vermeye çalıştığı bu mübarek fikir, üç yıl öncesine kadar sadece birçok kitap ve dergi sayfalarını süsleyip, sayısız temiz gönülleri ateşleyen ulu bir inançtı. Bu inancın şairleri, hikâyecileri, fikirçileri yetişiyor; bu imanla coşup bir şeyler yapmak isteyenler görülüyor; fakat iman bir türlü gönüllerden toprağa kayıp hayata karışan bir gerçek haline geleliyordu.

Fakat üç yıl var ki, Türkçülük, artık yalnız temiz gönüllerin bir inancı değil, hayatın, Türklük hayatının da bir vakasıdır. 1944 yılı baharında, sizler, varlıklarınızla süslediğiniz iki Türk şehrinde, sevgisiyle dolup taşıdığımız Türk milletini dışlerinden akan kızıl salyalarla boğmak isteyenlere karşı kükredığınız zaman, bu imanı hem gönüllerden toprağa indirmiş, hem de topraktan göklere yükseltmişsiniz.

Sizler, Türk milletini bitirmek isteyenlere karşı önce İstanbul'da bir gözüküp, sonra Ankarada bütün ruhunuzla parladıktan sonra, çok geçmeden, attığınız temel üzerine korkunç bir kâbus gibi bir yaban şalı örtülmek istenmişti. Bu şalı tutan hain eller, sizin gönül verdiğiniz büyük milletin düşmanlarıydı. Yalanlar söyliyerek, iftiralar atarak, kahbeliği adalet, düşmanlığı millet sevgisi gibi göstermek istiyerek, atılan temel çamurlar için de yok etmeğe çalıştılar. Fakat attıkları ve sonunda asıl lâyük olduğu yere, yani kendi iğrenç suratlarına yapışan çamur, butemeli daha sağlamlaştırdı. Çünkü bir avuç Türk oğlunun göğüslemek zorunda kaldığı türlü işkenceler karşısında çektikleri ıstıraplar, bir kaç günahsız Türk kızının akıttığı göz yaşları, üç beş Türk yavrusunun aylarca bükük kalan boyunlarındaki mâsum acı ve nihayet binlerce temiz Türk kalbini kaplayan yas bulutlarından fıskıran sessiz lâkin büyük kuvvet birbiriyle karışarak temeli perçinlemişti. Artık Türkçülük bu temel üzerinde yükselecek bir hale gelmiştir.

Fakat acı ve yazık ki, bu temel üzerinde yükselen Türkçülüğün bir günü yoktur. Evet; şiirleri, hikâyeleri, kitapları, sevgilileri

hatta kahramanları olan Türkçülüğün henüz bir günü yoktur. Lüzumlu lüzumsuz birçok şeylerin gününü yaptığımız Türkiyemizde, imanımızın, ülkümüzün de bir günü niçin olmasın? Ve esasen bugün, bundan üç yıl önce bu imanla coşanlar tarafından yaratılmış bulunmuyor mu? Ve bugünü yaratan siz Türkçü gençler değil mi idiniz? Şimdi 3 Mayısı Türkçülük günü yapmak ve bunu bir gelenek haline getirerek her yıl kutlamağa önyak olmak da sizlere düşmez mi?

Türkçülüğün üzerine örtülmek istenen yaban şalının kararttığı dört tarafı duvarla çevrili bir dünyada, Türklük dâvasının ıstırabını çekmek şerefini kazanan Türklüklerden bir kısmı, bu günün birinci yıldönümünü kutlamışlar ve o zaman bu günün bir gelenek haline getirilmesi dileğinde birleşmişlerdi. Birinci yıldönümü Tophanedeki Askerî Cezaevinde eskibir masa etrafında sekiz Türk'ün kutladığı 3 Mayısı, niçin bu günü doğuran sevgiyle dolup taşan bütün Türklerin günü olmasın?

3 Mayısı Türkçülük günü olarak kabul edip bir yıl Ankarada, bir yıl İstanbul'da tören ve anış yapılsa nasıl olur? Her yıl bir şehrin ötekine misafir olarak bulunması mümkün olan bu törenlerde maddece küçük, fakat mânâca büyük geçit resimleri yapmak, mensubiyeti ile övündüğümüz milletin millî oyunlarını oynamak, 3 Mayısın hikâyesini ve hikâyelerini anlatmak, ve daha nice nice şeylerle Türklük imanımızı bilemek, Türk ruhlarımızı coşturmak güzel olmaz mı?

Bu satırlarla Kür Şad'ın sayfalarından Kür Şad'ın bugünkü torunları olan sizlere sesleniyor, yarattığınız günün unutulup gitmemesini sağlayacak kararı almak üzere hepimizi vazifeye çağırıyorum. Düşünün ki vereceğiniz kararla Türkçülük günü olarak kutlayacağımız 3 Mayısın yıl dönümlerinde ruhlarımızdan, gönüllerimizden taşıyacak olan heyecanlar sadece Türk'ü sevenleri sevindirmekle kalmıyacak, başta canavar ruhlu kızıl uşaklar olmak üzere bütün Türk düşmanlarının, bütün ahlâk düşkünlerinin bütün kozmopolitlerin bütün dalkavukların, yani aşâğılık her türlü mahlûkun kafasına Türklük ruhunun, Türklük sevgisinin ne demek olduğunu da sokacaktır.

KÜR ŞAD'IN TORUNLARI

Hüsegin Namık ORKUN

Bundan 1308 sene evvel Asyaya hâkim olan Göktürkler Çin entrikasına kurban olmuşlar, kardeş kavgalarına düşmüşler, bu yüzden Çin boyunduruğuna girmişlerdi. Yüz yıllar boyunca hür yaşamış, yabancıyı başında görmemiş olan Türklere bu boyunduruk hayatı çok ağır geliyordu. Hele bir zamanlar karşılarında tır tır titrettikleri ve haraca bağladıkları Çinlilere şimdi esir olmaları onları çileden çıkarmakta idi.

Türkler; muktedir, milleti idare etmesini bilir büyüklerine karşı daima itaat etmişler, bu sayede büyük devletler kurmuşlardı. İşte o zamanda böyle bir adam olmadığı için esaret hayatına katiyorlardı. Türklüğün mukadderatını düşünenler baş olabilecek bir şahsiyet aradılar. Eski hakanın oğlunu bu işe lâyık buldular. Fakat onu Çinden kaldırıp Asyanın içlerine, Ötüken'e götürmek gerekti. Bunun için de daha evvel Çin hükümdarını tevkif etmek veya öldürmek lâzımdı. Kırk fedaî gizlice toplandı. Bunların başında KÜR ŞAD adlı büyük bir kahraman bulunuyordu. Vatanları ve istiklâlleri için bu kırk Türk kahramanı en tehlikeli bir işe girişmekte tereddüt etmediler. Çio hükümdarı akşam üzeri bahçeye gezmeğe çıktığı vakit üzerine hücum etmeği karar altına aldılar. Toplantıda bu işin günü de tâyin olundu. Maatteessüf o gün hava bozuk olduğu için hükümdar bahçeye çıkmadı. Fakat bu kırk Türk kahramanı daha fazla bekleyemediler, verdikleri kararı tehir edemediler, Kür Şad ve

arkadaşları sarayın bahçesine girdiler, buradaki nöbetçileri öldürdüler. Kırk kahraman bir sürü muhafızı bulunan Çin sarayına hücum etti. Kapıdan içeri girerek merdivende savaşıma başladılar. Saraydakiler merdiven başından ellerine geçen eşyayı bu kırk kahramanı üzerine savuruyorlar, Türkler de kahra nınca ok yağdırıyorlardı. Bu sırada başka bir kapıdan civardaki muhafız kuvvetlerine haber gönderildi. Bir bölük asker etrafı çevirdi. İki ateş arasında kalan Türkler hemen sarayın ahırına hücum ettiler. Buradan at tedarik ederek uzaklaşmağa başladılar. Arkalarından büyük bir kuvvet onları takip etmekteydi. Türkler bir nehri geçerken Çinliler yetiştiler, orada pek nisbetsiz bir savaş oldu; Kahraman Kür Şad ve arkadaşları şehit düştüler.

Türklük için, Türk istiklâli için hayatını feda eden Kür Şad öldürüldü; Fakat onun ruhu Türklüğün arasında her zaman yaşıyor, ve yaşıyor.

Türk genci ! Sen Kür Şad'ın torunusun. Türklük için ölmeği her zaman şeref sayacaksın. Bu milletin ancak milliyetçilik yani Türkçülük ile kalkınabileceğini takdir edersin. Idealsiz gençlik olmaz. Bu yurdu, bu milleti kandırabilecek tek ideal de Türkçülüktür. Bu mukaddes yurdu yabancılara teslim etmeğe çahşanlar idealist değil sadece vatan hainidirler.

A. Dağlar. . .

Her zaman, her zaman başın dumanlı,
Bağrın açık durur yellere dağlar.
Bakıp da koynunda solan bahara,
Derdini dökersin sellere dağlar.

Bağrında yaşayan Türke güvendin,
Her çağda dik durdun, tâlihi yendin.
Bir zaman tarihe ün veren sendin,
Şimdi neden düştün dillere dağlar ?

Neden ak başını karalar bastı,
Ayıramaz oldun düşmanı dostu ?
Hamî, ulumuyor bozkurtlar sustu !
Niçin küstün bizim illere dağlar ?

Lâv püskür ey dağlar, dumandan ayrıl !
Türklüğe kucak aç, gümandan ayrıl !
Düştüğün bu kötü zamandan ayrıl,
Baş kaldır o kızıl döllere dağlar !

DAĞISTANLI Leylâ

Adsız Oğul

Adsız oğul büyüünce adlanır,
Kür Şad olur yüz yıllarca yadlanır;
Adsız oğul beğendiğin ad alır,
Kişi ölür, yaşıyacak şan kalır..

Cilasundur, narasından ürkülür,
Savaşanda nice kanlar dökülür,
Kılıç elden, baş gövdeden sökülür,
Adsız oğul her savaşta nam alır,
Kişi ölür yaşıyacak şan kalır...

Kır atına ırak yollar viz gelir
Ulu Tanrı ihsan eder hız gelir,
Deli çaylar, karlı dağlar düz gelir.
Adsız oğul her seferde nam alır,
Kişi ölür yaşıyacak şan kalır..

Azmi İŞIKLI

İşçilerin sefaleti

ÇIVICIOĞLU Ârif

Umumiyetle korkunç bir cehalet, nasıl dayandırdığına şaşılacak bir sefalet ve perişanlık içerisinde bulunan insanların bu kültürel ve iktisadî düşkünlüğe rağmen nasıl oluyor da, ahlâkî bakımdan birçoğu mert ve iyi birer insan olarak kalabiliyorlar?. Bu meseleyi çözmek kolay değildir.

Belki de bazıları iyi ve mert oldukları için bu halde kaldıklarını söyleyecek kadar kötümserliğe düşeceklerdir.

Türkiye de bu serbest, gezici işçileri, ekseriya, köyünde geçinemeyen yoksulları veya bir yuva kurmak, bir çift öküz alabilmek gayesile gereken parayı elde etmeğe savaştan kimseleri, askerlik veya ceza, angarya dışında hatırlamak her nedense kolay olmamaktadır. Hatta aşağı nazarlarla görülür, takibedilirler. Üstelik tahkir edici tiksintmelere vesile olurlar. Kabalık, pislik ve iğrençliğin mâsum mazmunları, ötede beride omuzlarında ipler, kirli saçlarını savurarak ve yırtık paçavraları sarkan elbiselerini harabederek koşarlar, didinirler. Birkaç gün bir inşaatta toprağı kazar veya toprak taşırlar, bilâhare kendilerine ihtiyaç kalmayınca tekrar işlerini boyunlarına takarak, iş verenler, çalıştıranlar karşısında küçülürler, eğilirler. Sanki kanunların bahsettiği haklar onlara göre değildir. Tahkir ve tezyif muamelesi karşısında onların hak aramaları hatıra bile gelmez. Bu biçarelerin istikballeri en kara mezar toprağından daha hazin olarak koyu zulmetle örtülüdür.

Bu garip dünyanın yaşamak yürüyüşünde, itile kakıla sürüklenirler, paçavralara bürünmüş, kirli etyığınları halinde, bön bakışlarla bu kahbe dünyayı iğrentiyle seyrederek, en adi yapıda birer in benzerinde han odalarında veya yıkık kulübelerde barınırlar. . . Sırtlarında simsiyah yorganları ve yataklarıyla şehrin kenar tarlalarına yığılıp kaldıkları da çok görülür.

Aslı mânâsıyla ferah bir nefesten, temiz çamaşırdan, elbise adına uygun elbiseden, kitaplardan, lezzetli yiyecek ve içecek imkânlarından, hemen medenî her şeyden mahrum insanlar, modern birer köle halinde ömürlerini tüketir ve birgün kimsenin aldırış etmediği bir anda bir kedi ölüsü garipliğiyle yere düşer ve boylarına uygun olarak kazılmış mezar muammasına terk edilirler.

Fakat istismar, yalan, riya dolu nutuk ve konferansları cesetlere yapışmakta gecikmez.

Çiftlikleri, villâ ve köşk veya apartmanların sefahat, lüks, kumar, zina ve iki yüzlülük dekorları arasında, başkalarının rahatlık ve mevkiini koruyan eski çağların kölesi yeni çağların "aziz işçisi, sayın yurttaşı", olur. Bazen «kahraman, asil insan, fedakâr vatandaş» tasvirleriyle, bol palavralar dağıtarak vicdanlarını sükûna kavuşturup, azgın beeliklerini tatmin edenler, uzandıkları şezlonglarda, tok, rahat ve müsterih uykularına dalmakta mahzur görmezler. Lâkin iş halinde, işsizmardan kurtarıp maddî ve manevî yükseğe kavuşturma faaliyetini görebilmek mümkün olmamaktadır. Vurgunculuk, soygunculuk, azgın temellük ihtiraslarıyla köpürenlerin bu noktaya dikkat edecek pek az vakitleri kalmıştır. Netice itibarile içtimai adaletten bahsetmek ancak bir hile veya mizah mevzuu olabilir.

Sıfıra inen içtimai adalet derecesine kim aldırış eder, kimin umurunda olur? Fakat ne çıkar? Mahut bez kâfi değil mi? «İmtiyazsız, sınıfsız, kaynaşmış bir kitleyiz?..» Kim ve niçin kandırıyor?

Bizim anladığımız hakikî milliyetçilik istismar ve istibdadı reddeder.

Proleterya ve burjuvaji sınıfları tanımaz. Milleti, aynı zamanda, bir ve bütün menfaat, kültür, mefkûre yapısı halinde kabul eder. Kimseyi kimseye sömürmemek başlıca gayesidir.

Bu itibarla samimiyetle benimsenen Türkçülük ülküsünün en önemli işlerinden, ödevlerinden birisi de işçiyi lâyık olduğu refah ve saadete kavuşturmaktır.

DAĞ YOLU

Mecnun leylistinden ayrı kalır mı?
Sağıt Tanrıdağı, gel Tanrıdağı;
Ermiyen murada hakkı bulur mu?
Kutlu fermanını al Tanrıdağı!..

Bizim obalardan bizim dillerden,
Dörtünl geçtiğimiz ula bellerden,
Kokunu getirir ırak illerden,
İlgit ılgıt esen gel Tanrıdağı!..

Ferhat ıraktadır, Şirin yar susuz,
Bozkurt yaylaları, pınarlar susuz;
FAZIL bu dert ile kalır aykusuz,
Çoşup isyanını sal Tanrıdağı!..

Fazıl BAYRAKTAR

TURANCILIK

HOCAOĞLU

Şu sıralarda Turancılık meselesi üzerine bazı yazılar yayınlanmaya başladı. Bu arada tek tük isabetsiz hücumlar yapıldığını gördük. Biz bunlara karşılık vermeye kalkışacak değiliz. Yalnız gençliğe korkunç bir tehlikeymiş gibi gösterilmeye yeltenilen Turancılığın kısaca mahiyetini açıklamaya ve Turancılıktan ne anladığımızı belirtmeye çalışacağız.

Gerek meşhur söylevde sırf politika gereği yapıldığını söyleyerek avunduğumuz hücum, gerekse Moskof beşinci kolunun ve komünist vatandaşların menfi propagandaları Turancılık adına bir ucube uydurmuş, bu büyük ülküyü «Kılıcı çekip Turan'a gitmek» ifadesiyle karikatürize ederek yeni yetme gençlerin Turan kelimesini işitince ürkmelerine sebep olmuştur. Artık milliyetçilik denince bir çokları ürke ürke

«ama bugünkü sınırlar içinde» sözünü ilâve ve etmek zorunu duyuyorlar. Bu hâl, bir tehlike sezince kabuğunun içine çekilip iyice büzülen kaplumbağanın başından o tehlikenin uzaklaşmadığı kuruntusuna düşerek «Yaşayacağım fakat kabuğumun içinde» demesine benzetilebilir.

Şimdi en azılı Turancılık düşmanlarının çığırkanlığını ettikleri fikirlere dayanarak başka bir deyimle milliyetçilikten değil de insaniyetçilikten hareket ederek Turancılık dâvasının doğruluğunu, meşruluğunu ortaya koyalım. Milliyetçilik düşmanlarının tartışmasızca kabul ettikleri iki fikirden hareket edeceğiz. İnsaniyetçiyiz; milletler arasındaki kavgaların son bulmasını, dünyanın barış içinde yaşamasını istiyoruz. Bu iki fikri insaniyetçi dostlarımız alkışlamaktan kendilerini alamıyacaklardır. Yalnız, kardeşlik bağlarıyla sarmaş dolaş olmasını istediğimiz insanlık âlemi hakkında vereceğimiz kararların isabetli olması için her şeyden önce bu âlemi hakkiyle müşahede edersek görürüz ki yer yüzündeki insanlar bir takım kültür gruplarına ayrılmış durumdadır. İnsanlık âlemini bir topluma kıyaslarsak, bu kültür

gruplarını da toplumun fertlerine benzetebiliriz. Nasıl eski Yunanda olduğu gibi fertlerinin bir kısmı köle, bir kısmı efendi olan bir toplumda ebedi barıştan söz etmek saçma ise (Zira köleler erkinliklerini elde etmek yolunda savaşıacaklardır.) kültür gruplarından bir kısmı köle, bir kısmı efendi durumunda olan bir insanlık dünyasında barıştan

dem vurmak o kadar anlamsız ve boş bir hayaldir. İnsanlar arasında ebedi bir barış kurulup kurulamayacağı meselesi üzerindeki bütün tartışmaları şimdilik bir tarafa bırakarak, bir an için mes'elenin müsbet şekilde çözümlenmiş olduğunu kabul edelim. Böyle bir barışın kurulabilmesi için, nasıl toplum içinde fertlerin erkin kimse-ler olması gerekli ise; insanlık dünyasında da fertler yerine alınabilecek kültür gruplarının birbirinin tahakküm

Sükût İkrardır

Geçen sayıda Rektör Şevket Aziz Kansuya bazı sualler sormuştuk. Bu güne kadar açıkça ve mertçe "Milliyetçiyim, komünist düşmanım, 108 imzalı mektup metnini ben hazırlamadım.., diyememiş ve sükûtu ile bazı zihinlere takılan "Acaba?," sualini cevaplandırmıştır.

ve sömürme hırsından kurtulmuş, erkin ve bağımsız birlikler olması gerekecektir. Şimdi vardığımız mantikî sonuç şu oluyor: İnsanlık ve barış ülküsünün gerçekleşebilmesi için, her şeyden önce kültür gruplarının erkin, bağımsız bir hale gelebilmesi şarttır. Bu şartın gereği olarak da Türk, Arap, Fars, Çinli, Hintli, Moskof, Alman... ilh. budunları hür ve müstakil olmalıdır. Herkes her şeyden önce bağlı bulunduğu kültür grubu için çalışınca, bir Türk'ün de ilk olarak Türk kültür grubunu düşünmesi ve onun yükselmesi yolunda çalışması tabiidir.

Böylece bütün Türklere kurtuluşu dâvasının yani Turancılığın, insaniyet ülküsünün ilk adımı olduğu açıkça belirmiş oluyor. Kendisini aklın kanunlarına zorla kabul ettirecek kadar kuvvetli bir gerçek olan Turan en zıt görünen ilkelere hareket edildiği zaman bile mantikî bir sonuç olarak karşımıza çıkmaktadır. Kaldı ki bu kadar müsamahakâr davranıyabilir, başka cephelerden bu dâvayı daha kuvvetli bir şekilde temellendirebilirdik. Bu kadarla dahi Turancılığın bir Türk için ne kadar zorunlu

Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi milliyetçilerinin kurmuş oldukları Yeni Öğrenci Derneği'nin şenliğine gelen Rektör Şevket Aziz Kansu, okunan haması şiirlerin ve oynanan Türk oyunlarının kasırgalaştığı milli heyecanın tezahüratına tahammül edemiyerek fazla durmadan gitmiştir.

* * *
Komünist hocaların Üniversiteden alınması için bir buçuk aydır dipsiz denecek kadar derin araştırmalar yapan komisyonun işi tatile kadar uzatacağı ve «kısa kadar Allah kerim. Gün doğmadan neler doğar» diyerek dâvayı hasıraltı edeceği söylenmektedir.

ve tabiiği bir dâvâ olduğu görülüyor. Her Türk eğer satılmışsa, eğer gerçeği göremeyecek kadar aptal değilse, eğer gizli emeller peşinde koşmuyorsa ve eğer politika yapmıyorsa Turancı olmak zorundadır. Yalnız, nazari olarak ne kadar doğru olduğunu gösterdiğimiz bu dâvânın uygulanmasında bütün şartları hesaba katmaktayız. Asil duygu ve heyecanlarımızı irademizle dizginleyerek usumuzun buyruklarına göre hareketlerimizi ayarlamayı biliyoruz. Bugün hiç bir Türkçü damarlarında kaynayan ülküyü, askerî ve siyasî alana dökerek Kafkaslarda dondurmağa kalkıyacak kadar bön değildir. Maddî imkânların müsaadesi nisbetinde adım atmanın gerekliliğini müdrikiz. Biz şimdilik Turancılığı bir kültür meselesi olarak alıyoruz. Siyaset yapmadığımız için siyasî sınırlarla da ilgimiz yoktur.

Bugün altmış milyon Türkün yeryüzündeki varlığını kim inkâr edebilir? Bu altmış milyon insanın hürriyet hakkını, istiklâl hakkını tek kelimeyle insanlık hakkını hangi haksızlık gasbetmek hakkına sahiptir? Yoksa olduk kadar sebepler yüzünden gece aykuda boğazlanan veya hayvan sürüsü gibi Sibiryâ'nın ıssız köşelerine sürülen milyonlar insan değil midir? Eğer bu Türkler de insansa insaniyet türküsü çağıran efendiler veya devletler neden onların feryatlarına zerre kadar aldırmıyor? Görülüyor ki hepsi kuvvetin hakka üstünlüğünü tanıyor ve hakkın çiğnenişine göz yumuyorlar.

«Adam aldırma da geç git diyemem aldırırım, çiğnerim, çiğnerim, hakkı tutar kaldırım.»

Biz inanmak istemiyoruz,

* * *
Geçen sayımızda, Ord. Prof. Hirsch'in «Kanunların Hükümranlığı» konulu ve milliyetçi gençliğin asil hareketini baltalama gayeli konferansındaki hukukî hataları ve tenakuzları ortaya koyacağımızı yazmıştık. Fakat profesörü tedavi edilmek üzere gitliğini öğrenerek yazımızı neşretmekten vazgeçtik.

Avdetlerinde mustarip oldukları ruhi buhranı tamamen atlattıklarını görmeyi temenni eder, gençliğin sarsılan sempatisini tekrar kazanmak yolunda başarılar dileriz.

diyebilenler, her türlü haksızlığa, sömürgeciliğe karşı birleşelim. Sömürücü, gasbedici kuvvetlerin karşısına yenilmez bir kuvvet olarak çıkalım. Gücümüz şimdilik haksızlığı çiğnemeğe yetmiyorsa, hakkı sevmeye de mi yetmez? Bizden olan insanları sevmekten bizi hangi kanun, hangi kuvvet men'edebilir?

Yukarıdaki satırlarda Turancılığın doğru ve haklı bir dâvâ olduğunu, diğer milletlere de hak tanıyan antiemperyalist bir ülkü olduğunu gösterdik. Eğer zalim bir millet karşısında korkarak hakkından vazgeçen korkak ve şerefsiz bir insan değilsek, kuvvetin hakka üstünlüğünü tanımiyorsak, insanlar arasında her anlamıyla hak ve adaletin tecelli etmesini istiyorsak, köleliğin sömürgeciliğin düşmanı ve hürriyetin, istiklâlîni âşıkıysak mevcut şartların müsaadesi nisbetinde hak ve adalet yolunda çalışmayı insanî bir borç bilecek, Turancılığı doğru ve makûl bulacağız.

Ezici kuvvetlere karşı hakkı tutmak cesaretini gösterebilen kahramanlar, yürüyün! Eninde sonunda zafer bizimdir.

HOCANOĞLU

İ T İ Z A R

Geçen sayımızda «Çünkü komünizm . . .» başlıklı yazıda «fikir» kelimesi yanlışlıkla «fakir» olarak çıkmıştır. Okuyucularımızın bağışlamalarını dileriz.

İBRET VESİKALARI

Bir resmi tebliğ :

« . . . Bu kimselerin Teşkilâtı Esasiye Kanunu ile müesses bugünkü rejimimize ve vatandaşların hakikî milliyetçilik telâkkilerine aykırı umdeleri ve bu umdelere yarmak için gizli cemiyetleri, faaliyet programları, teşkilât ve propaganda organları hatta muhaberelelerini gizli tutmaya matuf şifreleri ve parolaları vardır.» (18 Mayıs 1944)

Bir resmi nutuk :

« . . . Turancılar, Türk milletini, bütün komşularıyla onulmaz bir surette derhal düşman yapmak için birebir tilsimi bulmuşlardır. Bu kadar şuursuz ve vicdansız fesatçıların tezvirlere Türk milletinin mukadderatını kaptırmamak için elbette cumhuriyetin bütün tedbirlerini kullanacağız. İrkçılar ve

Turancılar gizli tertipler ve teşkilâtlara başvurmuşlardır. Niçin? Hele doğudan, batıdan ülkeler, gizli Turan cemiyetleri ile zaptolunur mu?»,

(19 Mayıs 1944)

Bir başka resmi tebliğ :

« İrkçılık - Turancılık gayeleriyle gizli cemiyet kurarak millete ve vatana karşı hiyanet hareketlerine teşebbüs ettiklerinden dolayı tahkikatları mevkufen yapılan şahıslar hakkında alınan son tahkikat kararı umumî efkâra aynıyle arz olunur:»

(8 Eylül 1944)

Ve nihayet İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 sayılı mahkemesinin 31 Mart 1947 de verdiği karar :

Türkçülerin beraatı !

Sureti Haktan görünmezlerse...

Arz ve tul daireleri kızıla boyanmış bir dünya resmini taşıyan yeni bir gazete ilânının müsveteleri bulunmuştur. Bu ilân bizi hayrete düşürdü. Çünkü komünistler fikirlerini maskeleyen açıkça söylemişler, yani nasılsa namuslu ve mertçe hareket ederek ana prensipleriyle tenakuza düşmüşlerdir.

İlânın bir kelimesini değiştirmeden neşrediyoruz. Düşürenin, almak üzere bizi dâva etmesi rica olunur.

Dünya çapulcuları birleşiniz !

KIZIL DÜNYA

Şimalden emir alır, Moskof uşağı Türk düşmanı haftalık siyasi paçavra.

Başyazarı: Ali Dayı KIRBELOF

§ Kıpkızıl kalemler!

§ Türkçülükle amansız savaş!

§ Milli olan her şeye hücum!

§ Mukaddesatı tahkik!

§ Ailenin lüzumsuzluğunu isbat!

§ İnsanlığı ifsat !

KIZIL DÜNYA

Demagolojinin, hiyanetin ve izzetinefis yoksulluğunun dörtbaşı mâmur bir terkibi olacaktır.

KIZIL DÜNYA

Şimalin Türkiyede haylavan köpeğidir!

KIZIL DÜNYA

§ Kölelik ve kırbaçlanma zevkinin,

§ Zulüm ve istibdat düşkünlüğünün,

§ Milliyetsizlik ve komünistlik idealinin,

§ Menfi ilmin ve doğmatik düşüncenin,

§ Şehvet azgınlığı ve hayvanî hayatın,

§ Ücretli müdafii ve satılmış nâşiridir!..

Moskofçuluk Âşıklığı

Atsız, Ergenekonda çıkan makalelerinin birinde Türkçülerin 1944 de evlerinde yapılan araştırmaları elde edilen mektuplarda tehlikeli, zararlı ve fena görülerek altları kalemle çizilen cümlelerin daima bolşeviklik, Moskofluk ve Moskof ileri gelenleri aleyhinde yazılmış kısımlar olduğunu söylüyordu. Bu feci zihniyetin örnekleri bugün kısmen Turancılık davası dosyasında, kısmen de dava dosyasına sokulmadığı için sahiplerine iade edilen mektuplarda bulunuyor, Atsız'ın 1940 da yazdığı mektuplardan birisinden işte tehlikeli, zararlı ve fena görüldüğü için altı kırmızı kalemle çizilen birkaç cümle :

« Sen gazete kıyılarında solak. . . . ların yaptığı gürültüye kulak asma, Yakında hepsinin, Rusya ile birlikte çanlarına ot tıkayacağız. İlkbaharda Moskof keferesi üzerine sefer-i hümayun var. Rusya ve Almanya yıkılacak ve bundan da en mühim rolü ber-mutad Türkler oynayacak Sen taleberine Rus düşmanlığı telkin et.,»

Gördünüz mü Türklük için tehlikeli, zararlı ve kötü fikirleri!

KIZIL DÜNYA

Düşmandan kuvvet alan her vatan haininin, her milliyet düşmanının, her müsbet ilim aleyhtarının gazetesidir.

YOLDAŞI . . .

KIZIL DÜNYA'yı OKU ve OKUT!

NOT : Kızıl Dünyanın sayısı 2, bir yıllık abonesi 100 rubledir.

Moskof Bulgaryasında Kızıl Facia

(Başı 2 inci sayfada)

Müdür kabul ederse hoca olabilirsiniz keyfine kalmış bir şey.

Haftada iki saat Türkçe ders vardır. Diğer dersler Bulgarca, hocalar da Bulgardır. İlaç için bile Türkçe kitap bulamazsınız. İşte anlayıverin; oradaki Türk mektepleri ismi var cismi yok kabilinden.

Basında Türkçe gazeteler vardır. İsterseniz her zaman da çıkarabilirsiniz. Bir şartla; Komünist Partiye girip iki senestaj göreceksiniz, verecekleri her türlü vazifeleri yapacaksınız. Gazete iki yapraktır. Biri, Propaganda Nezareti tarafından verilen makalelerin Türkçesi, diğeri Bulgarcaşı içindir.

Şumnuda sarıklı hocaların çıkardığı tamamen Türk aleyhtarı Milliyet Gazetesi, ismiyle gayesi arasında tezat olduğu halde adının tehlikeli oluşu yüzünden kapanmıştır. Türkiyeden kaçma eski azılı komünistlerden Çaşmecioglu Tatar Hüseyinin Işık adlı Bolşevik gazetesi gözdedir.

Bir de «Eylül Çocuk» çıkmaktadır. Bu, Bulgarların çıkardığı Septembrince adlı çocuk gazetesinin Türkçesidir; Bedava dağıtılan bir komünist organıdır.

Bütün bu tazyikler Rusların emri ile Bulgarlar tarafından yapılır. Bulgaristanda hemen hemen ekseri evlerin bir odası Rus ve icabı halde bir Bulgar komünist subayına tahsis edilmiştir. Bu insan taslağı komünist subaylarının yaptıklarını ne siz sorun ne de ben söyleyeyim.

Bu vahşice idare altında Türkler birlik haldedir. Yekdiğerini kollamakta ve Türk ırkının karakteristik vasıflarını muhafaza etmektedirler.

Bir milyona yaklaşan bu kardeşlerimiz Anavatan hasretiyle yanmakta ve her fırsatta kaçabilme çareleri aramaktadır.

İnsan hayalinin hudunu aşan bu barbarca idare böyle devam edegelirken gayri ihtiyari olarak Atlantik demecinin, insan hakları demecinin, Sanfransisko Konferansının gayelerinin ne olduğunu bir azcık olsun hatırlamak ihtiyacını duymayanlarımız yoktur.

1 Ocak 1942 de ilân edilen Atlantik demecinin 6. maddesinde şöyle deniliyor: «Tekmil milletleri sınırları içinde emniyetle yaşatacak ve insana hayatını refah içinde yaşamağı temin edecek.,»

17 maddelik meşhur insan hakları demecinin ilk maddesi şöyle başlıyor: «İnsanlar hukuken hür ve eşit doğarlar ve öyle kalırlar. İçtimaî tefrikler ancak umumun menfaatine olur.»

6 ncı madde de; «kanun gerek himaye ettiği zaman gerekse cezalandırdığı vakit, herkes için aynı olmalıdır. Kanun nazarında teknil vatandaşlar eşit olduklarından hepsi de teknil memuriyetlere, mevkilere ve kamu işlerine yeterliklerine göre, fazilet ve kabiliyetlerinden başka bir tefriğe tâbi tutulmaksızın aynı surette kabul edilebilirler.,» diyor.

Her milletin Anayasasında yer alan bu esas temeller acaba Bulgaristanda neden geçer akçe değildir? İnsanlığın kulakları çınlasın ...

Başbakan Peker İstanbul Üniversitesi konferans salonunda verdiği konferansın bir yerinde şöyle diyor: «Medeni bir Türk milliyetçiliği anlayışı, sınır dışındaki Türklerin idaresi altında buldukları yabancı memleketlerin hak ve vazifelerine sahip vatandaşları olarak yaşamalarını ister.»

Çok güzel söylüyorlar. Fakat yalnız temenni etmek bir şeye yaramıyor.

Meselâ Peker; bağdaş kurarak Allaha yalvarıp zengin olmak isteyenlerden farksız görünüyor.

Kardeşlerimizin acı durumları böyle devam ederken, dua etmekle mi iktifa edeceğiz? Medeni ve insani bir milliyetçilik anlayışı bunu mu icabettirir?

ULUSCUTÜRK Ömer

TEŞEKKÜR

Çıkışımızı mektup ve telgrafla kutlayan ülküdaşlarımızla Kür Şadı ilân eden dergi ve gazetelere teşekkür ederiz.

Yerimiz müsait olmadığından okuyucularımızın mektuplarına bu sayıda cevap veremedik. Bağışlamalarını dileriz

İDEAL ve İDEOLOJİ

Prof. Remzi Oğuz ARIK

Her Türk milliyetçisinin okuması gereken bu değerli eser şu bahisleri ihtiva etmektedir.

Ahlâkın çerçevesi - Efkârı Umumiye - İdeal ve İdeoloji - İlimcilik - Demokrasi - Milliyet ve İdeoloji - Bizim Milliyetçiliğimiz - Milliyetçiliğimize Dair - Milliyetçiliğimizin Merhaleleri - Köylerimiz ve Köycülüklerimiz - Türkiye'nin Yükseltilmesi. Fiyatı 150 kuruş

ÖZLEYİŞ

İkdisadî, felsefî, tarihi, san'ata dair görüş ve düşüncelerle Türkçülüğün fikir cephesini işlemeğe çalışan bu ana dergiyi bütün Kür Şad okuyucularının okuması, yayması ve tanıtması bir ülkü borcudur.

DÜVEN

İlk sayısı Mayıs içinde Ankarada yayınlanacak olan bu FİKİR - TARİH - EDEBİYAT Dergisini tavsiye ederiz.

ALTIN IŞIK
ERGENEKON
KANAT

TÜRKELİ
DOĞU
HAK
TIBBİYELİ

Dergileri de
bizimdir.

OKUYUNUZ !
OKUTUNUZ !

SAYIN TÜRK ŞAIRLERİNE

Vatan, millet, kahramanlık ve ülkü şiirleri) adıyla bir antoloji hazırlamaktayım. Bu esere konulmak üzere, bu vadede yazılmış matbu ve gayri matbu şiirlerinizi tezelden adresime lütfetmenizi derin saygılarımla dilerim.

Cemal Oğuz ÖCAL

Konya Bölge çalışması Md. Mümeyyizi

AKIŞ

Küçük Hikâyeler
Yazan : İzzet TUNA
Yakında çıkıyor
Fiyatı : 150 Kuruş

ABONE ŞARTLARI

(Sayı hesabı ilodir.)

24 Sayı 500 Krş.
12 " 300 " "
6 " 150 " "

Sahibi ve neşriyatı fiilen
İdare eden :

KARMAĞARALI
HALÜK OPAN

Kanaat Basımevi - ANKARA

Muhabere ve Havale adresi:

KÜR ŞAD

Posta Kutusu : 122 - ANKARA

İDAREHANE

Samanpazarı, Kargalı Sokağı
Nu. 29 - ANKARA